

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 7 kwietnia 2026 r.

D/KA.UH.8361.168.2025

Andrzej Ordziejewski
Andrzej Ordziejewski FHU „Millenium”
*FHU „Millenium-BIS”
ul. Władysława Reymonta 28
62-800 Kalisz

Henryk Ordziejewski
Firma Handlowo-Usługowa „Millenium”
*Firma Handlowo-Usługowa „Millenium
BIS” Henryk Ordziejewski
ul. Władysława Reymonta 28
62-800 Kalisz

Wspólnicy spółki cywilnej:
Firma Handlowo-Usługowa „Millenium”
S.C. - H. Ordziejewski,
A. Ordziejewski
ul. Władysława Reymonta 28
62-800 Kalisz

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 56 ust. 1 pkt 10c i 12 w zw. z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 870 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcom: Andrzejowi Ordziejewskiemu i Henrykowi Ordziejewskiemu, prowadzącym działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą: Firma Handlowo-Usługowa „Millenium” S.C. - H. Ordziejewski, A. Ordziejewski, ul. Władysława Reymonta 28, 62-800 Kalisz, NIP: 6181875885, solidarnie karę pieniężną w łącznej wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100), w tym kwotę 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), za niewykonanie obowiązku określonego w art. 40a ust. 1 ustawy oraz kwotę 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), za niewykonanie obowiązku określonego w art. 42 ust. 1 ustawy. Należność wynikającą z wymierzonej

kary pieniężnej strony postępowania administracyjnego (przedsiębiorcy) zobowiązane są uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Kaliszu, przeprowadzili w dniach od 15 do 20 października 2025 r., kontrolę u przedsiębiorców: Andrzeja Ordziejewskiego i Henryka Ordziejewskiego, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej pod nazwą: Firma Handlowo-Usługowa „Millenium” S.C. - H. Ordziejewski, A. Ordziejewski, ul. Władysława Reymonta 28, 62-800 Kalisz, NIP: 6181875885 (miejsce kontroli: sklep, Górnośląska 7, 62-800 Kalisz).

W toku kontroli inspektorzy ustalili, że przedsiębiorcy prowadzą jednostkę handlu detalicznego i sprzedają produkty w opakowaniach oraz oferują konsumentom torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce. Zgodnie z zakresem upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 15 października 2025 r., sprawdzono rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez kontrolowanych przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42 ust. 1 ustawy w zakresie obowiązku przekazania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, wpisu wprowadzającego produkty w opakowaniach do rejestru oraz pobierania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego. W wyniku czynności kontrolnych obejmujących m.in. zakup kontrolny, zweryfikowano ponadto prawidłowość wyliczania i pobierania należności, w tym za oferowane w punkcie sprzedaży opakowania. Ustalono, że na paragonie fiskalnym naliczono opłatę recyklingową za jedną torbę na zakupy z tworzywa sztucznego typu „zrywka” w wysokości 0,20 zł brutto (torba na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału, jak ustalono w toku kontroli, 10 mikrometrów) pobraną na stoisku owocowo - warzywnym. Przy wskazanych torbach nie było uwidocznionej ceny oraz żadnych innych informacji dotyczących ich użycia.

Zgodnie z treścią art. 8 pkt 15a ustawy, przez torby na zakupy z tworzywa sztucznego - rozumie się *torby na zakupy, z uchwytemi lub bez uchwytów, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego, do których zalicza się:*

- a) *lekke torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,*

- b) *bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności,*
- c) *pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i większej.”*

Zgodnie z regulacją art. 40a ust. 2 ustawy, *„Opłaty recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.”*

Żywność zapakowana w pobraną torbę na zakupy z tworzywa sztucznego typu zrywka posiadała już własne opakowanie, tym samym torba ta nie spełniła ustawowej definicji bardzo lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego. W konsekwencji użyta przez inspektorów do zapakowania żywności, posiadającej własne opakowanie, torba na zakupy z tworzywa sztucznego typu zrywka, podlegała opłacie recyklingowej.

Stawka opłaty recyklingowej uregulowana została w § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2019 r. w sprawie stawki opłaty recyklingowej (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1639), zwanego dalej „rozporządzeniem”. Wysokość opłaty została określona w sposób jednoznaczny i sztywny na poziomie 0,20 zł netto za sztukę torby, co oznacza, że opłata pobierana od nabywającego, jako kwota brutto, nie może być niższa niż 0,25 zł.

Pobranie opłaty w stawce niższej niż określona w rozporządzeniu stanowi zatem naruszenie art. 40a ust. 1 ustawy, zgodnie z którym *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.”*

Pobranie od nabywającego kwoty 0,20 zł brutto, a więc świadczenia nieznanego przepisom regulującym opłatę recyklingową, należy traktować jako niewykonanie obowiązku pobrania opłaty, o którym mowa w art. 40a ust. 1 ustawy.

Ponadto w toku kontroli sprawdzono przestrzeganie art. 42 ust. 1 ustawy w zakresie obowiązku przekazania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach przedsiębiorcy nie dopełnili obowiązku przekazania użytkownikom tych produktów informacji, o których mowa powyżej, co stanowi naruszenie art. 42 ust. 1 ustawy.

W myśl art. 42 ust. 1 ustawy, *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać*

użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,*
- 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniami,*
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach*

- co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.”

Zgodnie z treścią art. 54 ustawy, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 i art. 42 ust. 1 ustawy.

Jak wynika z art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy, karze pieniężnej podlega ten, kto: „*wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.*” Natomiast zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy, karze pieniężnej podlega ten, kto: *wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie: dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwego postępowania z odpadami opakowaniami oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach - co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.*

Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 12 ustawy, na mocy przepisu art. 58 ust. 2 ustawy wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej. Wysokość kar pieniężnych, o których mowa powyżej, stosownie do art. 57 pkt 4 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 3 marca 2026 r., znak D/KA.UH.8361.168.2025 (data doręczenia 10 marca 2026 r.), zawiadomił strony o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kar pieniężnych za niewykonanie obowiązków określonych w art. 40a ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy. Strony pouczone, że mogą brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 189d Kpa oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, wynikającej z art. 10 § 1 Kpa. Strona - przedsiębiorca Pan Henryk

Ordziejewski skorzystał z przysługującego mu uprawnienia i w dniu 19 marca 2026 r. w Wojewódzkim Inspektoracie Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegaturze w Kaliszu, złożył pismo, w którym wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary lub o łagodny jej wymiar.

Strona wskazała, że po remoncie sklepu wykonawca zamontował stojak na torby typu „zrywka”. Wcześniej w sklepie reklamówki tego typu nie były używane. Podczas kontroli strona dowiedziała się, że pobierana opłata za „zrywki” była niższa niż wskazana w przepisach. Pobieranie niższej opłaty wynikało z niewiedzy i nie było działaniem celowym. Okres pobierania niższej opłaty za torby typu „zrywka” był krótki, ponieważ z chwilą dowiedzenia się strona zrezygnowała z używania tych toreb w sklepie. Ponadto strona wskazuje, że ilość sprzedawanych „zrywek” była znikoma.

Odnosnie braku uwidocznienia w sklepie informacji o sposobie postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi strona wskazuje, że wynikało to z jej niewiedzy. Informacja ta niezwłocznie została uwidoczniona w sklepie.

W ocenie organu przedstawione przez stronę okoliczności nie zmieniają oceny stwierdzonego naruszenia, mogą natomiast mieć wpływ na wysokość kary pieniężnej. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż obowiązkiem przedsiębiorcy - dystrybutora, który udostępnia produkty w opakowaniach oraz torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w placówce, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności, jak również ich przestrzeganie. Przepisy ustawy wskazują jednoznacznie, że przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa i w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność placówki, którą prowadzi, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących norm prawnych. Podkreślić należy, że czynność uwidaczniania wymaganych informacji dla klientów jest całkowicie zależna od przedsiębiorcy. Niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości i zaprzestanie naruszenia prawa nie zwalnia strony od poniesienia odpowiedzialności za niewypełnienie obowiązków wskazanych w ustawie.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, co uniemożliwia odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorcy nie wykonali obowiązków określonych w dwóch przepisach ustawy, mających istotne znaczenie dla ochrony środowiska, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony środowiska. Realizacji tego celu służyć ma m.in. prawidłowe naliczanie opłaty recyklingowej. Wprawdzie opłata ta jest dodatkowym kosztem klienta, ale jej naliczenie zapewnia istotny walor edukacyjny dla konsumentów. Ustawowy obowiązek uiszczania opłaty recyklingowej przyczynia się do racjonalnego wykorzystywania opakowań w trakcie zakupów i ma prowadzić do ich zmniejszonego zużycia. Równie istotne znaczenie mają przepisy statuujące obowiązek informacyjny realizowany przez przekazywanie konsumentom informacji zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną).”* Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strony dopuściły się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia stron z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć

wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary pieniężnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na strony została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strony zostały prawomocnie ukarane za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazane za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strony, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosły również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)*). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że strony zaprzestały naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na pobranie wymaganych opłat czy udzielenie prawidłowych informacji tym konsumentom, którzy pobrali „zrywki” za niższą opłatę oraz opuścili sklep. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności uwzględniając potrzebę ochrony interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania naruszeń organ ustalił, że w należącym do stron sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach, a także oferowane były torby na zakupy z tworzywa sztucznego. Przedsiębiorcy zobowiązani byli czynić zadość wymogom wynikającym z art. 40a ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania opłaty recyklingowej oraz udostępnienia konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Pobranie opłaty w niższej stawce oraz niewidocznienie informacji dotyczących postępowania z odpadami opakowaniowymi istotnie wpływa na realizację celów ustawy dotyczących ochrony środowiska, a co za tym idzie także ochrony zdrowia i interesu publicznego.

Odnosząc się do czasu trwania naruszenia organ wskazuje, iż art. 40a ustawy został dodany 1 stycznia 2018 r., natomiast art. 42 ust. 1 ustawy wszedł w życie 1 stycznia 2014 r., a zatem strony miały dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy.

Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku, w następstwie którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ miał na uwadze okoliczność, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez strony przepisów ustawy. Analizując stopień przyczynienia się stron do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowani przedsiębiorcy, działając na rynku jako podmioty profesjonalne, mają obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strony powinny były dążyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Przy ustalaniu wymiaru kary organ uwzględnił także okoliczność podjęcia przez przedsiębiorców działań naprawczych, które wyeliminowały ujawnione niezgodności z prawem w zakresie stwierdzonych naruszeń.

W toku postępowania administracyjnego strony nie podniosły okoliczności dotyczących wysokości korzyści, którą strony osiągnęły, lub straty, której uniknęły.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci solidarnego wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, w łącznej kwocie 1.000,00 zł, tj.:

1. 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu naruszenia art. 40a ust. 1 ustawy;

2. 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) z tytułu naruszenia art. 42 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 ustawy, należności z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorcy są zobowiązani wpłacić wymierzoną karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 268), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona (x2);
2. a/a.